

ΑΣΠΗΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Νέα τοῦ δεκαπενδημέρου Ἀσπρων Σπιτιῶν καί Ἀντικύρας

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 40

24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1980

Πῶς τὴν Ὀλυμπιάδα

Ἀπ' τὰ ποταμίσια χεῖλη τοῦ Ἀλφειοῦ
ἀπ' τὸν ἀσπρογάλανο κόρφο τῆς Ἀρέθουσας
κι' ἀπ' τοῦ Δία τὸ πέτρινο μάτι,
μέσ' ἀπ' τὰ πληγωμένα μάρμαρα
ποῦ φέγγει τοῦ Ἴωνα καὶ τοῦ Δωριέα ἡ ψυχὴ,
κι' ἀπ' τὰ κιονόκρανα
ποῦ δένει ὁ ἥλιος τὰ κουρασμένα του ἄλογα,
ἀπ' τὰ πλεγμένα δάχτυλα τοῦ πεύκου καὶ τῆς δάφνης

ἐδῶ,
σὲ τούτῃ τὴν παρθενικὴ μήτρα τῆς Ὀλυμπίας
ποῦ δὲν ἀλλάξε δὲ μολεῦτηκε δὲ θὰ πεθάνει ποτέ,
ἐδῶ θὰ ξαναγεννηθεῖ τὸ Φῶς.

Σπίθα τοῦ Θεοῦ
κρυμμένη στὴ στάχτη τῆς καρδιάς τοῦ Κουμπερτέν
ποῦ θὰ τὴ θεριέψει μὲ τὴν ἀνάσα τῆς ἡ Καλλιπάτειρα
ἡ Ἑλληνίδα μάνα
Μάνα κάθε ἀνθρώπου.
Λαμπάδα ἀπ' τὸ κερί τοῦ χρόνου καὶ τοῦ μύθου
στιλπνὸ εἶδωλο στιλπνὸς Χριστὸς
ποῦ μυρίζει μοσχολίβανο κι' αἶμα ἀθῶου ζώου,
τὸ Φῶς μεστὸ χρυσὸ σταφύλι
παροδομένο στὰ χέρια τοῦ Ἑρμῆ.

Ἀπὸ δῶ θὰ φύγει ὁ Ἄγγελος.
Θὰ λύσει τὰ πέδιλά του τὰ σπηροῦνια του τὰ πάθη του
θὰ ρωτήσῃ ποιοὶ ἀγωνίστηκαν τελευταῖοι στὸ Στάδιο
ποιοὶ πῆραν τὸν κότινο ἀπ' τοὺς εὐπατρίδες τῆς νίκης
καὶ θὰ τρέξει.

Ἐξω ἀπ' τὸ ἱερὸ στηθὸς τῆς Ἀλτης
ἐξω ἀπ' τὴν Ὀλυμπία καὶ τὴν Ἑλλάδα
σ' ὅλη τὴ γῆ σ' ὅλη τὴ θάλασσα
παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη
παντοῦ ὅπου ὑπάρχει πόνος
παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ὑποκρισία
παντοῦ ὅπου ὑπάρχει μῖσος
παντοῦ ὅπου ὑπάρχει φωτιά
στὸ χρυσάφι στὴ φτώχεια στὰ μέτωπα στὴ ζωὴ στὰ νεκροταφεῖα
γιὰ νὰ φέρει τὸ μεγάλο μήνυμα

Ἑρμῆ,
μὴ σὲ τρομάξουν οἱ θυέλλες οἱ σαρκασμοὶ οἱ σκληρὲς μνῆμες
οἱ ἀπειλὲς μὲ τὰ βουκίνα
οἱ πόλεμοι ποῦ ἦρθαν ἢ ποῦ κονταροδείχουν.
Ἑρμῆ
μὴ σὲ τρομάξουν οἱ ἀνθρώποι!
Μάζεψε κάτου ἀπ' τὴ σάλπιγγά σου τοὺς λαοὺς
ὅπου κι' ἂν εἶναι ὅποιοι κι' ἂν εἶναι
ἥρωες νικημένοι κακοῦργοι σκιὲς κόκκαλα

καὶ ταῖσέ τους μὲ τὸ σταφύλι σου
ρογα τὴ ρόγα μέθυσέ τους μὲ τὴν ἀγαπὴ
κι' ὅπως θὰ γίνουν ξέγνοιαστοὶ κι' ὄνειροπαρμένοι
ὅπως θὰ γυρίσουν πρώτη φορὰ ὅλοι μαζί
νὰ κοιτάξουν κατὰματα τὸν οὐρανὸ
σκύψε στὴν καρδιά τους καὶ πὲς τους

Πὲς τους
νὰ ξεκινήσουν ὅλοι γιὰ τὴν Ὀλυμπία
Χιλιάδες χιλιάδες χιλιάδες ἐφηβοὶ
σμάρια ἀπὸ κορμιά ἀσπρα μαῦρα κίτρινα,
νὰ πᾶνε νὰ ξεπλυθοῦν κοντὰ στὴν Παλαίστρα
ἀπ' τὸ χτές ἀπ' τὸ σήμερα ἀπ' τὸ αὔριο,
νὰ ἀλείψουν μὲ λάδι τὴν ψυχὴ καὶ τὸ νοῦ τους
κι' ὕστερα
νὰ μποῦν ἀπ' τὴν ὀρθάνοιχτη πυλὴ στο Στάδιο
γιὰ νὰ πολεμήσουν
Ἄσπρη σφαιρὴ καὶ σπὴν πυρκαγιά
ὄχι μὲ τὸ μαχαίρι καὶ τὸ σίδερο ποῦ καίει
ὄχι μὲ τὸν ξολοθρεμὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' τὸν ἀνθρώπο
ὄχι γιὰ νέους νεκροὺς νέους σακάτηδες νέους δυστυχισμένους,
μὰ γιὰ τὴν πυγμὴ καὶ τὸ ἀκόντιο
γιὰ τὸ πηδῆμα τὸ δίσκο τὸ δρόμο τὴν πάλη
γιὰ τὸ τέθριππο
γιὰ τὴν Ἀρετὴ.
δίπλα στὸν Κάστορα ἢ τὸν Ἀντίπατρο
τὸ Διαγόρα ἢ τὸν Ἀλκιβιάδη
ποῦ θὰ σμίξει τὸν ἀρχαῖο κόσμον μὲ τὸν τωρινὸ μὲ τὸν αὐριανὸ
μὲ τὸν αἰώνιον

καὶ θὰ νικήσῃ τὸν Ἄρη ἄλλῃ μιὰ φορὰ
τὴν τελευταία

Πέρα στὸ ξέφωτο ἡ Ὀλυμπία
ξάγρυπνη μερονυχτὰ πλέκει γιὰ τὸν καθένα τους
κι' ἀπὸνα στεφάνι ἀγρίλια
Ἑλληνικῆς εἰρήνης
Εἰρήνης ὅλου τοῦ κόσμου.

Αὐτὸ τὸ ποίημα τοῦ Τάκη Δόξα ἀπαγγέλλεται
ἀπ' τὸ 1964 στὴ τελετὴ τῆς Ὀλυμπιακῆς φλόγας
στὸ στάδιο τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας. Ἔχει μετα-
φρασθεῖ στὰ ἀγγλικά, γαλλικά, γερμανικά, ἰτα-
λικά, ἰσπανικά καὶ σουηδικά. Τὸ ποίημα εἶναι
ἓνα πανανθρώπινο μήνυμα πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς
τῆς γῆς ποῦ διψοῦν γιὰ ἀγάπῃ, δικαιοσύνη καὶ
εἰρήνῃ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Συναντηση στην Ολυμπια

Τήν δεύτερη εβδομάδα του Ιουλίου έγινε στην αρχαία Όλυμπια ή 10η Σύνοδος Έλλήνων εκπαιδευτικών που οργανώνει κάθε χρόνο ή Διεθνής Όλυμπιακή Ακαδημία. Είχα την τύχη νά είμαι ένα από τά 110 άτομα που πήραν μέρος στις εργασίες της Συνόδου αυτής.

Στις άψογες εγκαταστάσεις της Ακαδημίας, χτισμένες σ' ένα μαγευτικό τοπίο λίγο πιο έξω από τό χώρο της αρχαίας Όλυμπιας, ανάμεσα στά πράσινα κυματιστά λοφάκια, οι φετεινοί σύνεδροι ζήσαμε μία εβδομάδα αλλοιότυπη πού, όσο και νά φανταζόμασταν τί περίπου θά ήταν, δέν ήταν αυτό πού υποθέσαμε ή τουλάχιστον δέν ήταν μόνο αυτό. Γιατί, σωστά υπολογίσαμε στά θέματα και στην ανάπτυξη των ομιλιών πού μάς έγιναν, μάς ξεπέρασαν όμως οι άνθρωποι. Θά δοκιμάσω νά μιλήσω γι' αυτά πιο αναλυτικά:

Μέ βασικό θέμα της συνόδου "ό Όλυμπισμός" αναπτύχθηκαν θέματα πού ξεκινούσαν από τή φιλοσοφική θεώρηση της Όλυμπιακής Ιδέας, τή σχέση Όλυμπισμού και θρησκείας, τά προβλήματα της κοινωνιολογίας του άθλητισμού κι' έφταναν στά σύγχρονα θέματα των Όλυμπιακών αγώνων, στό σχολικό άθλητικό πρόγραμμα και στους τρόπους διάδοσης του Όλυμπιακού ιδεώδους.

Οι διαλέξεις είχαν όλες φοβερό ενδιαφέρον. Θέματα, γιά τά όποια όλοι λίγο-πολύ κάτι ξέρουμε, πήραν διαστάσεις, πλατύνοντας, και βάθος πού δέν υποψιαζόμασταν. Αυτό πού κυρίως αναπτύχθηκε ήταν ή Όλυμπιακή φιλοσοφία. Ακούσαμε ότι ό Όλυμπισμός είναι ή συνεχής προσπάθεια βιώσεως της Όλυμπιακής ιδέας και οι Όλυμπιακοί αγώνες "οί εξετάσεις πάνω στη διδαχθείσα ύλη" και ή επιβράβευση.

Τί είναι όμως αυτή ή Όλυμπιακή φιλοσοφία;

Τίς πρώτες αρχές της θά αναζητήσουμε στη σκέψη του Pierre de Coubertin, στον όποιο όφείλεται ή πατρότητα της ιδέας γιά τήν αναβίωση των Όλυμπιακών αγώνων.

Ό Γάλλος παιδαγωγός, ιστορικός και λόγιος πίστεψε ότι γιά τήν έσωτερική τελειοποίηση του ανθρώπου μπορούν νά χρησιμοποιηθούν ή αγωνιστική και τά σπόρ, πού θά διευκολύνουν τή φιλία, τή κατανόηση και τή συνεργασία μεταξύ των λαών.

Τήν προσπάθειά του αυτή, πού τήν πρωτοπαρουσίασε οργανωμένη στά 1889, ό Coubertin βάπτισε Όλυμπισμό. Ό άθλητισμός έπεβλήθη σαν ένα ισχυρό, πολύπλευρο και πολυσύνθετο μέσο άγωγής πού βοηθεϊ στην βελτίωση της ανθρώπινης προσωπικότητας. Καθώς έμπνέεται από τίς ούμανιστικές αρχές ύπηρετεί τίς ανθρώπινες σχέσεις. Οι Όλυμπιακοί αγώνες αποβλέπουν κυρίως στην προβολή των ήθικων αρχών του Όλυμπισμού μπροστά στην παγκόσμια κοινή γνώμη. Ό Όλυμπισμός είναι

μία γενική έννοια πού κλείνει μέσα της τή καθαρή προσπάθεια άγωγής, δημιουργίας ή καλλιέργειας του τελείου ανθρώπινου τύπου. Του ατόμου μέ ισορροπημένη προσωπικότητα, υποδειγματικού μέσα στη κοινωνία, ελεύθερου στη σκέψη, τολμηρού στην ενέργεια, τίμιου στις συναλλαγές και σεμνού στη συμπεριφορά, πού εκτιμά και σέβεται τους συνανθρώπους του. Η έννοια του Όλυμπισμού πρέπει νά παραμένει ελεύθερη από έθνικές, φυλετικές, πολιτικές, θρησκευτικές και κοινωνικές διαφορές πού διαιρούν τήν ανθρωπότητα.

Ό Όλυμπισμός άκολουθεϊ μία φιλοσοφία, ή όποια οδηγεί προς τήν τελειοποίηση του ανθρώπου από τή μία μεριά, κι' άπ' τήν άλλη υποβοηθεϊ τή δημιουργία καλών σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων.

Ό άνθρωπος πού έννοτερνίζεται τον Όλυμπισμό μετέχει στην Όλυμπιακή κίνηση. Μέ τή συμμετοχή αυτή τό άτομο διδάσκεται τήν άξία της προσπάθειας, τήν έπιθυμία γιά διάκριση, τό "γνώθι σ' αυτόν", τήν τιμιότητα, τήν ευγένεια, τον ήπιονισμό, τον άλτρουισμό, τον ιδεαλισμό, τήν άφιλοκέρδεια, τή σκληραγωγία, τήν ήθική κι' υγιεινή ζωή και τήν αποβολή κάθε φανατισμού. Γενικά τό άτομο θά διδαχθεί νά χαίρεται από τίς έμπειρίες της άθλητικής προσπάθειας, θά άποκτήσει καλό χαρακτήρα και θά γίνει "καλός κάναθός".

Οι Όλυμπιακοί αγώνες είναι ή πραγμάτωση της ιδέας και ή πανηγυρική προβολή και άναγνώριση των έπιτευγμάτων της Όλυμπιακής κινήσεως.

Οι άξίες πού τονίζονται στους Όλυμπιακούς αγώνες είναι: ή ειρηνική έπαφή μεταξύ άθλητών από Έθνη και Κράτη ποικίλης νοοτροπίας, θρησκείας, παιδείας κ.λ.π.

Η συναδέλφωση είναι και ό λογικός διεθνισμός και τέλος ή έξαφάνιση κοινωνικών διακρίσεων. Οι Όλυμπιακοί αγώνες έχουν στερεωθεί στη συνείδηση των λαών σαν θεσμός παγκόσμιου κύρους.

Τώρα πρέπει νά συνειδητοποιηθούν οι αρχές του Όλυμπισμού και νά διαδοθούν και νά επικρατήσουν χωρίς παρεκκλίσεις από τά Όλυμπιακά Ιδεώδη, πού είναι ή βελτίωση του ανθρώπινου τύπου γιά τό συμφέρον της ανθρώπινης κοινότητας.

Οι άνθρωποι πού μάς μίλησαν γιά όλα αυτά, είναι στην πλειονότητά τους εκπαιδευτικοί και οι ίδιοι, νεώτεροι αλλά και παλιότεροι, κι' αυτοί οι δεύτεροι παρουσίασαν γιά μένα τή μεγάλη γοητεία. Γοητευτικό τό παρουσιαστικό τους, εύσταλεις και ζωντανό, παρά τήν ήλικία τους και τ' άσπρα τους μαλλιά.

Γοητευτική ή σκέψη τους, δεμένη και καθαρή, μέ άνεξαντλητες δυνατότητες. Γοητευτική ή κουβέντα τους γεμάτη πνεύμα και λεπτές άποχρώσεις.

Ποτισμένοι όσο λίγοι μέ την Όλυμπιακή φιλοσοφία, αγαπούν την Ίδέα καί ὅ,τι τήν ἀγγίζει. Καί πρῶτα-πρῶτα αγαπούν τήν ἀρχαία Όλυμπία: τόν ἱερό της χώρο, τήν ὁμορφιά καί τή γαλήνη πού βρίσκεις ἐκεῖ, τό θεϊκό πνεῦμα της πού σέ τυλίγει μαζί μέ τήν αὔρα, τά ἰδανικά πού νοιώθεις νά πλανιῶνται πάνω στό πεσμένα μάρμαρά της. Δέν ἔχω συναντήσει ἄλλους ἀνθρώπους νά πιστεύουν τόσο βαθιά ἓνα τόσο παλιό ἰδανικό, πού φαίνεται χιμαιρικό στίς μέρες μας μέ τή σκληρή πραγματικότητά τους. Εἶναι πολύ δύσκολο νά πιαστεῖς ἀπό τέτοιες Ίδέες ὅταν γύρω σβήνει κάθε λίγο κι ἀπό μιὰ ἀχτίδα ἀνθρωπιᾶς κι ὅταν ἀντίστοιχα φουντώνει παντοῦ ἡ βαρβαρότητα. Κι ὅμως συνάντησα αὐτούς τούς ἀνθρώπους στήν Όλυμπία πού πιστεύουν στό ἀπόλυτο ὄνειρο καί πού ἀναλώνουν τόν ἑαυτό τους γιά τά ἰδανικά τῆς παλιᾶς ἐκείνης Όλυμπίας. Ἕνας ἀπό τούς πιό συγκινητικούς ὁμιλητές ὁ κ. Κλ. Παλαιολόγος τελείωσε τήν διάλεξή του ὡς ἐξῆς:

"Τώρα ἡ Όλυμπία κεῖται σέ ἐρείπια. Ὅμως ἀπό τή θεία προσφορά της δέ χάθηκε τίποτε. Ἐδῶ βασιλεύει πάντα ἡ γαλήνη, μιὰ γαλήνη ἀπόλυτη, ἀσάλευτη. Ἡ Ἄλτις εἶναι νεκρή, ἀλλά ἀνάμεσα στό ἐρείπιό της περιφέρονται οἱ σκιές τῶν ἀγωνιστῶν, ὠραιόκορμοι, καλοί κάγαθοί ἔφηβοι, ἀγαματένιοι ἄνδρες, ἔνδοξοι Όλυμπιονίκες. Ἡ Ἄλτις εἶναι νεκρή ἀλλά ἡ Όλυμπία δέν πέθανε, δέν χάθηκε. Ἀστείρευτη, πλημμυρίζει μέ τή θεία της ἰδέα τό σύγχρονο κόσμο καί ὅσοι μένουν ἀφοσιωμένοι στή φιλοφική της κληρονομιά, ἐργάζονται γιά νά πραγματοποιηθοῦν τά ἰδανικά της: δηλ. ἡ συνεργασία ἡ κατανόηση, ἡ ἀγάπη καί ἡ εἰρήνη. Αὐτά ξανανεβάζουν στίς μέρες μας τήν Όλυμπία στό πιό ψηλό πνευματικό βᾶθρο, τήν κάνουν μιὰ μεγάλη καρδιά, τήν καρδιά ὅλου τοῦ κόσμου".

Στά χειροκροτήματά μας ὁ πρεσβύτες δέν ἀπάντησε μέ χαμόγελο. Ἐκλαιγε. Μέ ἀληθινά δάκρυα. Μπορεῖ νά ἔμαθα ἓνα πληθος πράγματα στήν Όλυμπιακή Ἀκαδημία πού μέ τράβηξαν, κανένα ὅμως τόσο.

Κι ἴσως μέ τόν καιρό ξεχάσω πολλά ἀπ'τά σοφά τοῦ ἄκουσα. Ὅμως τά δάκρυα τοῦ ἀσπρομάλλη ὁμιλητή θά μένουν γιά πάντα στή σκέψη μου.

Μαρίνα Ἀντωνάτου

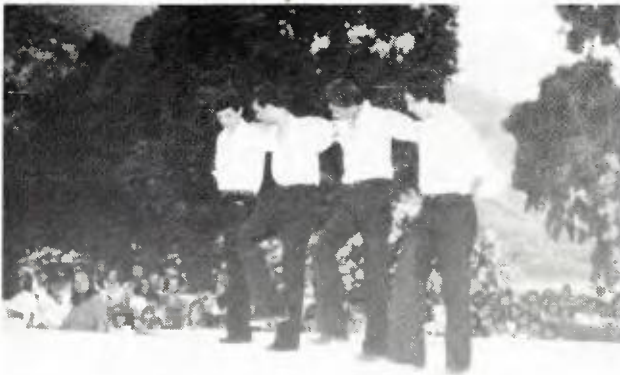
ΤΕΛΕΤΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΗ ΒΟΙΩΤΙΑΣ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΚΑΖΟΓΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΦΛΟΓΑΣ.

Τήν Δευτέρα 7.7.1980 στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Δημαρχείου Θηβῶν, παρουσία τοῦ κ. Δημάρχου Θηβαίων καί ἄλλων Ἀρχῶν ἐγίνε σεμνή τελετή ἐπιδόσεως ἀπό τό Νομόρχη Βοιωτίας κ. Ἀξέξανδρο Κάζογλη, τῶν ἀναμνηστικῶν διπλωμάτων καί μεταλλίων πού ἀπονεμέθηκαν ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπιτροπή Όλυμπιακῶν Ἀγῶνων καί τήν Σοβιετική Ὀργανωτική Ἐπιτροπή Όλυμπιακῶν Ἀγῶνων Μόσχας 1980, στούς λαμπαδηδρόμους, Ἀθλητικούς Συλλόγους κ.λ.π. καθώς καί στό μέλη τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Λαμπαδηδρομίας 1980, γιά τήν ἐνεργητική τους συμμετοχή στήν προπαρασκευή καί παρουσίαση τῆς μεταφορᾶς τῆς ὀλυμπιακῆς φλόγας τῶν 22ων Όλυμπιακῶν ἀγῶνων Μόσχας 1980.

Ἰδια τελετή ἐγίνε τήν Τρίτη 8.7.1980 στήν αἴθουσα Ο.Χ.Ε. Λεβαδεῖας παρουσία τῶν κ.κ. Δημάρχων Λεβαδεῖας καί Ἀλιάρτου κ.λ.π. Ἀρχῶν Μέ τίς ἀπέριττες αὐτές τελετές ἐκλείσει ὁ κύκλος τῶν ἐκδηλώσεων στό Νομό μας γιά τή διέλευση τῆς Όλυμπιακῆς φλόγας πού ξεκίνησε ἀπό τήν Όλυμπία, πέρασε ἀπό τό Νομό μας στίς 21 Ἰουνίου τ.ἔ., γιά νά φθάσει στίς 19 Ἰουλίου 1980 στή Μόσχα ὅπου θά διεξαχθοῦν ὡς γνωστό οἱ Όλυμπιακοί ἀγῶνες 1980.

Τό σύνολο τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων πού ἐγίναν στή χώρα μας καί τό Νομό μας ἔχουν τήν ἔννοια ὅτι σύσσωμος ὁ πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος, στέλλει χαιρετισμό στό Ἔθνη πού συμμετέχουν στούς Όλυμπιακοῦς Ἀγῶνες Μόσχας 1980 καί ὑπενθυμίζει τήν Ἑλληνική καταγωγή τοῦ Όλυμπιακοῦ Ἰδεώδους καί τήν ἐνεργητική συμβολή τῆς Ἑλλάδος στήν ἀναβίωση καί τέλεση τῶν Πρώτων Διεθνῶν Όλυμπιακῶν Ἀγῶνων τῶν Νεωτέρων χρόνων στήν Ἀθήνα τό 1896.

ΦΩΤΟ-ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 1980

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

Φτάνοντας στην "Ανοιξη πού τόσα έχουν γραφτεί και γράφονται για αυτήν, δίνεται η εύκαιρία στον καθένα μας να βγει και να αγαλιάσει την φύση και να την θαυμάσει. Και τί να πρωτοξεχωρίσει απ' αυτόν τον συνδυασμό σχεδίων, χρωμάτων και άρωμάτων από την πόδα μέχρι το ψηλότερο δέντρο. Συνδυασμοί σπάνιοι πού ο άνθρωπος τούς μεταφέρει μέσα στο σπίτι του αλλά... ζωγραφιστούς. Μέσα σ' αυτή την πανδασία θά δούμε ένα έντομο να πηγαίνει από λουλούδι σε λουλούδι και να τ'α φιλάει και να ρουφάει τον νέκταρ απ' αυτά και στα πόδια του να μαζεύει την γύρη σε ποικίλες αποχρώσεις. Αυτό το έντομο είναι η εύλογη μέλισσα χάρη της οποίας οι υπομονετικοί αναγνώστες της ΑΣΠΡΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ θά μ'α επιτρέψουν μία σύντομη περιγραφή.

Η μελισσοκομία στην Ελλάδα εμφανίζεται από την μυθική εποχή με πρώτο διδάξαντα την μελισσοκομική τέχνη τον Άριστο του οποίου ο χρόνος δράσεως είναι ακαθόριστος. Περνώντας στους ιστορικούς χρόνους συναντάμε διάφορα νομοθετικά μέτρα τα οποία εξέτισε ο μεγάλος νομοθέτης της Αθήνας Σόλωνας 640-558 π.Χ. για την προστασία της μέλισσας.

Ακόμα συναντάμε συγγράμματα του αρχαίου επιστήμονα Άριστοτέλη 322 π.Χ. του οποίου οι μελέτες αποτέλεσαν σπουδαίο σταθμό για την μελισσοκομία της αρχαίας Ελλάδας. Η μελισσοκομία άρχισε να εκσυγχρονίζεται από τα μέσα του παρελθόντος αιώνα 1850 όποτε έγιναν σπουδαίες μελισσοκομικές εφευρέσεις από Εύρωπαίους και Αμερικανούς επιστήμονες. Όλοι από τα μαθητικά μας χρόνια έχουμε δεί ή διαβάσει λίγα περί μελισσών. Αναλύοντας περισσότερο το έντομο αυτό θά δούμε σε μία κυψέλη να μπαίνουν πολυάριθμες μέλισσες, άλλη με χρωματιστή γύρη στα πόδια της και άλλη όχι, από το πρωί μέχρι το βράδυ καταργώντας το θωρο και το Σαββατοκύριακο το δικό μας. Μέσα σ' αυτή την κυψέλη υπάρχουν τριών ειδών έντομοι:

1. Η βασίλισσα
2. Οι εργάτριες (μέλισσες) και
3. Οι κηφήνες

Τό κάθε είδος στην κυψέλη προορίζεται να παίξει και έναν πολύ σπουδαίο ρόλο για την εύρυθμία και διαίτιση του σμήνους. Έτσι βλέπουμε ότι η μέλισσα είναι κοινωνικό έντομο. Ζει μαζί μ' άλλες σε μία οικογένεια κατά χιλιάδες από 40.000 έως και 100.000 μέσα στην ίδια κυψέλη κάτω από άγραφους και άσπρηούς νόμους πού ποτέ δέν παραβιάζουν. Όσο για τό κοινωνικό τους σύστημα οι μόνοι πού μπορούν να τό ζηλέψουν και να παραδειγματιστούν είναι οι άνθρωποι. Μέσα στην κυψέλη εφαρμόζεται πραγματικά τό "όλοι για τον καθένα και ό καθένας για όλους".

1. Η βασίλισσα (πρώτη κυρία της κυψέλης) πού δέν έχει καμιά σχέση με θρόνους και παλάτια, προορίζεται μόνο να γεννά αυγά τα οποία γίνονται μέλισσες και κηφήνες κατά βούληση αλλά σε περιορισμένο αριθμό.

2. Οι μέλισσες οι οποίες φροντίζουν για όλα όσα χρειάζονται για την διαβίωση του σμήνους. Όπως τό νέκταρ των λουλουδιών τό όποιο μετوسیώνεται μέσα στον οργανισμό τους σε μέλι και στην συνέχεια τό αποθηκεύουν μέσα στην κηρήθρα πού αυτές έχτισαν με τέτοια αρχιτεκτονική και χωρίς γωνιόμετρο πού είναι άξια θαυμασμού. Την γύρη πού είναι απαραίτητη για την έκτροφή του γόνου και για την δημιουργία (βασιλικού πολτού) μόνη τροφή για την εκκόλαψη της βασίλισσας. Φροντίζουν επίσης για τον καθαρισμό, άερισμό ή θέρμανση της κυψέλης καθώς και για τη φρούρηση.

3. Οι κηφήνες πού παρά τίς κατηγορίες πού τούς άπευθύνουμε ζούνε μέσα στην χλιδή της κυψέλης χωρίς να προσφέρουν άπολύτως τίποτα παρά μόνο όταν έλθει ή ώρα... Οι κηφήνες προορίζονται μόνο για την γονιμοποίηση των βασιλισσών. Η βασίλισσα γονιμοποιείται με τον κηφήνα 5-15 μέρες μετά εκκόλαψη της σάν τέλειο έντομο και ή συνάντηση για την γονιμοποίηση γίνεται στον άέρα. Μετά όμως από την συνάντηση αυτή ό τυχερός κηφήνας πεθαίνει διότι τα γεννητικά του όργανα μένουν μέσα στα όργανα της βασίλισσας και έτσι όλα τα αυγά πού θά γεννά στο έξής θά είναι γόνιμα. Έπειδή οι βασίλισσες εκκολάπτονται κατά την άνοιξη, τό καλοκαίρι οι μέλισσες άνέχονται τούς κηφήνες μέσα στην κυψέλη. Μόλις όμως έλθει τό φθινόπωρο τότε οι μέλισσες διώχνουν τούς κηφήνες από την κυψέλη, διότι εάν έμεναν μέσα στην κυψέλη φθινόπωρο και χειμώνα, περίοδο νεκρή για τα μελίσσια, τα αποθέματα τροφών δέν θά έπαρκοϋσαν και τό σμήνος θά ήταν καταδικασμένο να πεθάνει από πείνα.

Τα προϊόντα των μελισσών είναι σε όλους γνωστά. Τό περίφημο μέλι του οποίου την θρεπτική άξία αναγνωρίζουν όλοι οι άνθρωποι και σε όρισμένες παθήσεις έχει ευεργετικά αποτελέσματα

Ο βασιλικός πολτός με τον όποιο όπως προαναφέρθηκε τρέφεται ή βασίλισσα για αυτό και ή διάρκεια ζωής της φτάνει μέχρι 5 χρόνια, ενώ των μελισσών πού εκτρέφονται με βασιλικό χυλό ή διάρκεια ζωής φτάνει μόλις τούς 5 μήνες.

Έκτός από αυτά μ'α οίνει και τό κερί, αλλά παίζει και έναν άλλο πολύ σπουδαίο ρόλο στην επικοινωνία των λουλουδιών μεταφέροντας την γύρη από τό ένα στο άλλο και έτσι ή παραγωγή των όπωροφόρων δένδρων αύξάνεται σε μεγάλο βαθμό.

Η. Λεοντίου

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΤΥΧΩ ΣΤΗ ΖΩΗ

Σέ προηγούμενα φύλλα (No 25 καί 34) τής ΑΣΠΡΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, αναφέραμε τά στοιχεῖα πού ἀποτελοῦν τό δυνατό χαρακτήρα. Καί ἐξετάσαμε τό πρῶτο ἀπ'αὐτά, τή θέληση. Καταλήξαμε στό συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχουν μέσα μας ἀπεριόριστοι δυνάμεις, φτάνει νά τίς συγκεντρώσουμε πρός τόν ποθοῦμενο σκοπό, νά τίς προσανατολίσουμε σωστά πρός τόν σκοπό πού θέλουμε νά πετύχουμε.

Ὁ νοῦς φωτίζει τή θέληση καί τῆς δείχνει τό λογικό ἀντικειμενικό σκοπό πού πρέπει νά ἐπιδιώκει. Δυστυχῶς ὅμως, καί τά πιά ἀξιόλογα ἐπιχειρήματα πού παρουσιάζει στή θέληση ἡ λογική, συχνά τήν ἀφήνουν ἀδιάφορη καί δέν τήν σπρώχνουν στήν πράξη.

Ὁ μέγας Λατίνος ποιητής. Ὁβίδιος, ἐξομολογεῖται τήν ἀδυναμία του αὐτή, ποιητικά:

"Βλέπω καί αἰσθάνομαι τά καλλίτερα ἀκολουθῶ τά χειρότερα".

Καί σ'ὄλους τό ἴδιο συμβαίνει. Πόσες φορές δέν ξεχνᾶμε τό καθῆκον μας! Ἡ λογική μᾶς καθορίζει τί πρέπει νά κάνουμε. Ἡ συνείδηση φωνάχτά μᾶς θυμίζει πῶς πρέπει νά δράσουμε.

Μέσα μας ὅμως γίνεται ἕνας ἀγῶνας: Τό καθῆκον διατάζει καί ἡ τεμπελιά ἀντιστέκεται στήν προσπάθεια καί στίς ὑποδείξεις τῆς Λογικῆς.

Γιά νά νικήσουμε λοιπόν πρέπει νά ἐξοπλιστοῦμε μέ ψυχολογικά ὅπλα, τέτοια, πού νά μᾶς ἐξασφαλίσουν τήν ὁρμή γιά τή νίκη.

Ἡ θέληση μοιάζει μέ ἀτμομηχανή. Δέν φτάνει νά βάλουμε μπρός τήν ἀτμομηχανή, πρέπει νά τήν διατηρήσουμε σ'ἀνάλογη πίεση, ἄν θέλουμε νά προχωρήσει.

Ἡ θέληση εἶναι μία δύναμη πού ἐπηρεάζεται ἀπό τά αἰσθήματα. Μέσα στόν ἐνθουσιασμό δουλεύει μέ πλήρη ἀπόδοση. Ὅσο πιά ἐντονες ἐπιθυμίες μᾶς γεννηθοῦν, τόσο πιά μεγάλες προσπάθειες θά μπορέσουμε νά καταβάλουμε. Τό πάθος γιά κάτι εἶναι μία ἀσύγκριτη πηγή ἐνεργητικότητας. Πρέπει φυσικά νά τό κατευθύνουμε, νά τό κυριαρχήσουμε καί νά μὴν μᾶς κυριαρχήσει.

Τά κύρια αἰσθήματα πού ὁδηγοῦν τή θέληση σέ πράξη εἶναι τέσσερα:

α) Τό συμφέρον εἶναι κίνητρο ταπεινό, ἔχει ὅμως μιά ἀναμφισβήτητη δύναμη. Τό οἰκονομικό συμφέρον, μήπως δέν διαλύει οἰκογένειες πού ἦταν πρῶτα ἐνωμένες;

β) Ἡ δόξα εἶναι ἐξαιρετικά ἰσχυρό ἐλατήριο. Γιά παράδειγμα ἀναφέρομε τήν περίπτωση πού τά διάφορα ἱδρύματα δέχονται περισσότερες καί μεγαλύτερες προσφορές, ὅταν δημοσιεύουν τά ὀνόματα τῶν δωρητῶν.

Μόνο οἱ ἀνώτεροι ἄνθρωποι δέν συγκινοῦνται ἀπό τήν κολακεία.

γ) Ἡ ἀγάπη εἶναι τό φυσικό ἐλατήριο τό πιά γενναϊόδωρο καί τό πιά συναρπαστικό. Εἶναι "δυνατή σάν τό θάνατο" λέει ἡ Ἁγία Γραφή. Ἐμπνέει τίς πιά παράλογες καθῶς καί τίς πιά ἀξι-

οθαύμαστες πράξεις ἀφοσιώσεως. Ἡ μάννα γιά τήν εὐτυχία τοῦ παιδιοῦ τῆς ὑποβάλλεται μέ χαρά στίς πιά κοπιαστικές προσπάθειες.

δ) Ἡ πίστη καί τά διάφορα εὐγενῆ αἰσθήματα δίνουν στή θέληση μία ὑπεράνθρωπη δύναμη. Πρέπει νά ἐκμεταλευτοῦμε αὐτά τά διάφορα αἰσθήματα γιά νά μᾶς φέρουν πιά κοντά στό σκοπό πού θέλουμε. Ἀς διαλέξουμε σ'ὅλα αὐτά τά αἰσθήματα ἐκεῖνα πού ἀπό τήν πείρα μας, ξέρουμε πού ἐπιδροῦν σέ μᾶς ἀποτελεσματικά. Στό χέρι μας εἶναι νά φτάσουμε σ'ένα τέτοιο ἐνθουσιασμό πού νά μᾶς κάνει νά ξεχάσουμε τό βάρος τῆς προσπάθειας.

Ἀς πάρουμε ἕνα παράδειγμα:

"Ενας πολυφημισμένος συγγραφέας σκέφτεται νά ἐκδώσει ἕνα βιβλίο. Τά αἰσθήματα πού δυνάμωσαν τή θέληση τοῦ συγγραφέα μπορεῖ νά εἶναι:

Θά μπορούσε νά σκεφτεῖ "μιά κι ἔχω φήμη, τό βιβλίο μου θά ἀγοραστεῖ καί ἔτσι θά αὐξηθοῦν τά ἔσοδά μου." Επιχειρήματα συμφέροντος.

"Ἴσως σκεφτεῖ "ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ ἔργου μου θά ἔχει, ἀσφαλῶς, αὐξήσει τή φήμη μου".

Επιχειρήματα δόξας.

"Ἴσως, πάλι νά σκεφτεῖ "τά ἔσοδα ἀπό τό βιβλίο μου θά μοῦ ἐπιτρέψουν νά χαρίσω περισσότερα στά παιδιά μου". Επιχειρήματα ἀγάπης.

Τέλος θά μπορούσε νά πεῖ "τό βιβλίο μου πού εἶναι γραμμένο, σύμφωνα μέ τίς θρησκευτικές μου πεποιθήσεις, θά πολεμήσει τίς ἀντίθετες ἰδέες καί θά προσφέρει πολλά στή θρησκεία μου"

Επιχειρήματα πίστεως.

Ἀς τονώσουμε λοιπόν κάθε εὐγενικό μας ἐπιχειρήματα στήν προσπάθεια νά πετύχουμε τόν εὐγενή σκοπό μας.

Δέν ἔχουμε παρά, μόλις διαπιστώσουμε ποιό ἀπ'ὅλα τά παραπάνω αἰσθήματα ἐπιδρά μέσα μας, νά τό δυναμώσουμε μέσα μας, νά πιστέψουμε στήν ἀποτελεσματικότητά του καί νά προχωρήσουμε στήν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ μας.

Γ. Τοπάλης

Γιορτή στη Παιδουπολη

Αγίου Νικολάου

Γιά τήν λήξη τῆς Α' κατασκηνωτικῆς περιόδου στίς 17 Ἰουλίου ἐγίνε μιά χαριτωμένη γιορτή ἀπό τούς κατασκηνωτές.

Ἀξίζουν συγχαρητήρια στούς ὁργανωτές συναδέλφους τῆς γιορτῆς αὐτῆς.

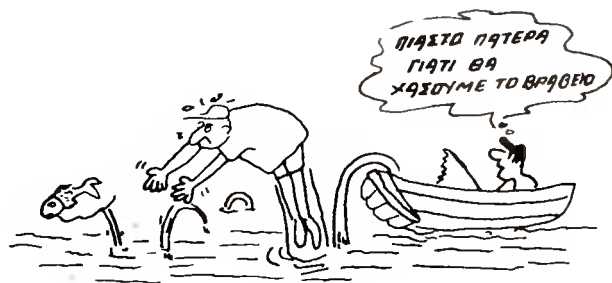
ΑΣΠΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Νέα τοῦ δεκαπενθήμερου Ἀσπρων Σπιτιῶν καί Ἀντικύρας

Ἰδιοκτήτης Ἐκδότης : Ἀλουμίνιον τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.,
Ἅγιος Νικόλαος - Βοιωτία.

Συντάσσεται ἀπό Ἐπιτροπή.

Διαγωνισμός ψαρέματος

Ναυαγοσώστες

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

19.5.80 Κόρη 'Η κ.καί ό κ. ΤΡΩΓΑΔΑΣ Δ.
22.6.80 Γυιό 'Η κ.καί ό κ.ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
22.6.80 Γυιό 'Η κ.καί ό κ.ΤΙΣΣΙΖΗΣ
27.6.80 Γυιό 'Η κ.καί ό κ.ΣΟΥΜΠΑΣΗΣ
12.7.80 Κόρη 'Η κ.καί ό κ.ΚΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Πωλείται μηχανή μάρκας ΕΧΑΚΤΑ.Πληρωφ. 41.183.

Χάθηκε μιά χρυσή ταυτότητα.Παρακαλούμε όποιος τή βρεϊ νά τή παραδόσει στό Γραφείο 'Υποδοχής καί 'Ενημέρωσης Κοινοϋ.

'Επισκευές ήλεκτρικών ειδών. Πλυντήρια,ψυγεία, κουζίνες. Πληροφορίες Νηρέως 6.

Αποτελεσματα

Κολυμβητικών Αγώνων

Ναυτικής Εβδομαδας

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 1ον 100 μ. ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ ΑΝΔΡΩΝ

1ος ΚΟΥΚΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ 1/18''
2ος ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ 1/22''
3ος ΓΙΑΚΟΥΜΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 1/26''

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 2ον 100 μ. ΥΠΤΙΩΣ ΠΑΙΔΩΝ

1ος ΑΓΓΕΛΕΤΟΣ ΠΑΝ/ΤΗΣ 1/45''
2ος ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ ΑΛΕΞΗΣ 1/59''
3ος ΚΟΡΟΔΗΜΟΣ ΤΑΣΟΣ 2/02''

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 3ον 100 μ. ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1η ΚΑΡΥΔΙΑ ΑΛΕΚΑ 1.20'8/10
2η ΑΓΓΕΛΕΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ 1.24'7/10
3η ΛΙΒΙΣΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ 1.85'7/10

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 4ον 100 μ. ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΝΕΩΝ

1ος ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ 1.14''
2ος ΤΣΙΟΥΡΗΣ ΤΑΚΗΣ 1.15'8/10
3ος ΣΑΚΑΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 1.23'5/10

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 5ον 100 μ. ΠΡΟΣΘΙΩΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

1η ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 1.44'5/10
2η ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ 1.46'8/10
3η ΛΙΒΙΣΙΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ 2.07'8/10

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 6ον 100 μ. ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΑΝΔΡΩΝ

1ος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΤΑΚΗΣ 1.05'2/10
2ος ΜΙΣΤΗΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ 1.05'3/10
3ος ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ 1.06'26/10

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 7ον 100 μ. ΠΡΟΣΘΙΩΣ ΠΑΙΔΩΝ

1ος ΣΑΚΑΛΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 1.52''
2ος ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ 2.05'8/10
3ος ΑΓΓΕΛΕΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ 2.06'7/10

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 8ον 100 μ. ΥΠΤΙΩΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1η ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 1.34''
2η ΑΓΓΕΛΕΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ 1.37''
3η ΤΣΙΤΟΥΡΗ ΖΩΗ 1.38''

ΑΓΩΝΙΣΜΑ 9ον 100 μ. ΠΡΟΣΘΙΩΣ ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

1η ΜΠΑΛΑΜΩΤΗ ΝΙΚΗ 2.05''
2η ΤΣΙΡΟΥΡΗ ΛΕΝΑ 2.12''
3η ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ ΕΛΕΝΗ 2.37''

Βολλεϋ Παλαιμαχων

Γιληροφоруόμαστε ότι ό άγών Βόλλεϋ Παλαιμάχων πού διεξήχθη τήν 10.7.80 στά πλαίσια τής Ναυτικής 'Εβδομάδας καί διεκόπη γιά... τεχνικούς λόγους, πρόκειται νά συνεχιστεί στήν προσεχή Ναυτική 'Εβδομάδα. Δηλαδή τού χρόνου. Πιστεύουμε μέχρι τότε νά έχει...συνέλθει.